

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΟΥ

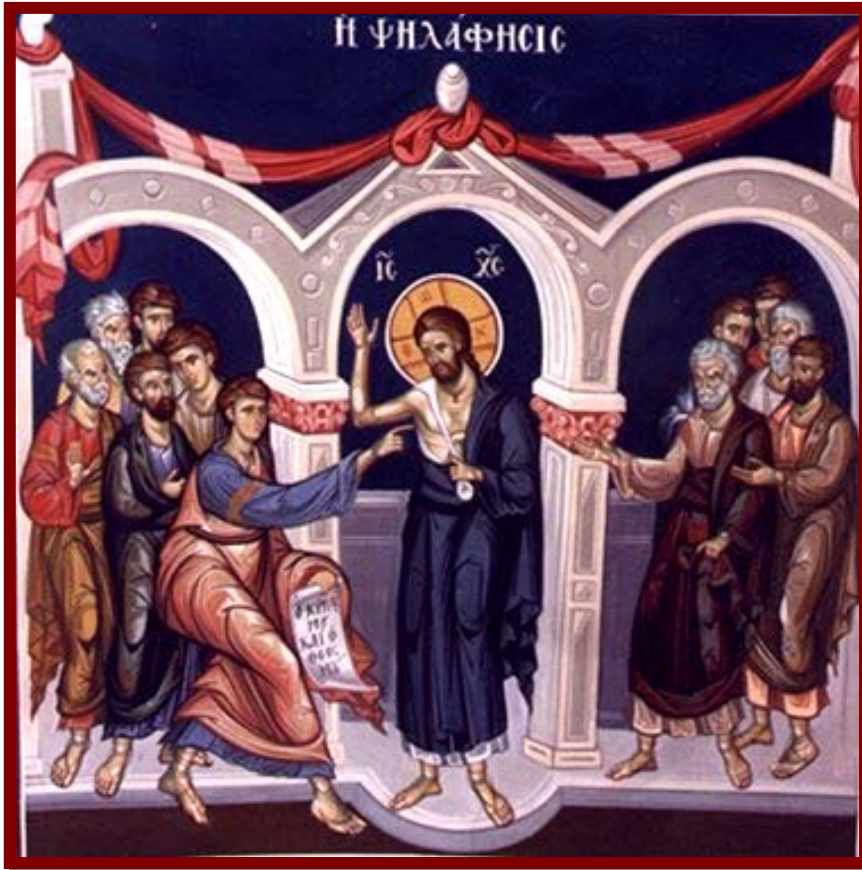
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΝΑ 1^η Μαΐου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 156ον

Χ
Ρ
Ι
Σ
Τ
Ο
Σ
Α
Ν
Ε
Σ
Τ
Η

Α
Λ
Η
Θ
Ω
Σ
Α
Ν
Ε
Σ
Τ
Η

48η αιμοδοσία Κυριακή 8^η Μαΐου 2011 9.30 π.μ. - 1.30 μ.μ. στο
Πνευματικό κέντρο του Ναού μας. Δίνεις Αίμα, γίνεσαι μιμητής Χριστού και
μέτοχος-δικαιούχος σε κρίσιμη στιγμή ανάγκης σου.

Η ηλεκτρονική μας σελίδα www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

(Ιω. κ' 19-31)

Ζοῦμε ἐντὸς τῆς Ἀναστάσιμης περιόδου. Ἐορτάζουμε τὴν Λαμπρὴ καὶ γινόμεσθε δέκτες τοῦ φωτός της. Γευόμεσθε τὴν μεγάλη χαρὰ, ποὺ δωρεῖται στοὺς ἀνθρώπους καὶ βιώνουμε μέσα μας τὴ ζωὴ, ποὺ παρέχεται μὲ πλουσιότητα καὶ ἀφθονία.

Ἡ Ἀνάσταση εἶναι ἡ πεμπουσία τῶν ἐορτῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Γιατὶ δίχως αὐτή, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει οἰανδὴποτε ἄλλη ἐορτή. Καὶ ὄχι μόνο· μὰ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει ἡ ἴδια ἡ πίστη μας. Συνεπῶς δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία παύει νὰ ὑφίσταται καὶ τὰ πάντα καταντοῦν μάταια καὶ ψευδῆ.

Μὰ ἡ Ἀνάσταση εἶναι πιά γεγονός ἱστορικό. Ἐτσι ἄλλωστε παραδόθηκε καὶ ἔτσι βιώνεται μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ὁ ἴδιος δὲ ὁ Χριστὸς δὲν ἄφησε ἐτοῦτο τὸ γένος μετέωρο καὶ θολό. Οἱ ἀλλεπάλληλες ἐμφανίσεις Του αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο ἐξυπηρετοῦν. Νὰ βεβαιώσουν τὸ γεγονός καὶ νὰ πείσουν τοὺς ἀνθρώπους, ἰδιαίτερος δὲ τοὺς Μαθητὲς, γιὰ τὴν πραγμάτωσή του.

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Χριστοῦ στοὺς Μαθητὲς γίνεται σὲ δύο φάσεις. Ἡ μία δίχως τὸν ἀπόστολο Θωμᾶ καὶ ἡ δευτέρη μ' αὐτόν. Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἐπιθυμεῖ νὰ μὴν ἀφήσει κάποιον μέσα στὴν ἀμφιβολία καὶ τὴ σύγχυση. Ἐπιθυμεῖ νὰ ξεκαθαρίσει τὰ πράγματα.

Γι' αὐτὴ τὴ δευτέρη ἐμφάνιση τοῦ Χριστοῦ στοὺς Μαθητὲς καὶ τὸν Θωμᾶ, ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης θὰ σημειώνει στὸ σημερινὸ Εὐαγγελιό του, τὰ ἀκόλουθα: «Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες, ποὺ ἦταν πάλι οἱ μαθητὲς μέσα στὸ σπίτι καὶ μαζί τους κι ὁ Θωμᾶς, ξαναμπῆκε ὁ Χριστὸς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστὲς καὶ στάθηκε ἀνάμεσά τους κι εἶπε· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ ὕστερα λέγει στὸ Θωμᾶ· Ἀκούμπησε ἐδῶ τὸ δάκτυλό σου καὶ δὲς τὰ

χέρια μου και φέρε το χέρι σου στο πλευρό μου και μη γίνεσαι άπιστος αλλά πιστός».

Μιά παρουσία θεϊκῆς συγκαταβάσεως. Και μιὰ πράξη αγάπης πρὸς τὸν Μαθητῆ, πὸν ζητεῖ νὰ ἰδεῖ καὶ νὰ ψηλαφήσει τὸ Διδάσκαλο. Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀγαπᾷ τὸν Μαθητῆ του, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους, καὶ θέλει νὰ τὸν διασώσει ἀπὸ τὶς ἀμφιβολίες του. Γιατὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἀξιῶνει ἀγάπη, ἀλλὰ τὴ δωρίζει ὁ ἴδιος σὲ κάθε ἄνθρωπο πὸν θὰ τὸν ἀναζητήσῃ.

Ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς ἀναζητεῖ καὶ ἐπιδιώκει νὰ ἰδεῖ, ὅσα καὶ οἱ ἄλλοι Μαθητῆς εἶδαν. Γι' αὐτὸ ἐνσαρκώνει τὴν καλοπροαίρετη ἀναζήτηση κι ὑπογραμμίζει τὴν ἀνάγκη τῆς ἀνθρώπινης ἱκανοποίησης. Νὰ ἰδεῖ, ν' ἀκούσῃ καὶ ἴσως νὰ ψηλαφίσει τὸ Διδάσκαλο.

Καὶ ὁ Χριστὸς ἱκανοποιεῖ τὶς ἐπιθυμίες του, ἀποδεικνύοντας σ' αὐτόν, πὸς δὲν ὑστερεῖ τῶν ἄλλων. Μῆτε ἐκλαμβάνεται ὡς κατώτερος, μὰ εἶναι κι αὐτὸς Ἀπόστολος καὶ Μαθητῆς Του. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι εὐτυχῆς καὶ νὰ αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν του ὡς τὸν εὐλογημένο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀντίδραση δὲ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σηματοδοτεῖ ἕναν ἐσωτερικὸ συγκλονισμό. Ἕνα ξέσπασμα πίστεως καὶ αγάπης πρὸς τὸ Διδάσκαλο καὶ μιὰ ὁμολογία τῆς θεότητας τοῦ Χριστοῦ. «Καὶ ἀποκρίθηκεν ὁ Θωμᾶς καὶ τοῦ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Κύριος μου καὶ ὁ Θεός μου».

Σχετικὰ μ' αὐτὴ τὴν ὁμολογία, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, θὰ γράφῃ: «Γιατὶ ὄχι ἀπλῶς εἶπε ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου... ἀλλὰ ἕνα Κύριο τὸν αὐτόν καὶ Θεὸ, πὸν γεννήθηκε κατὰ τὴν αὐτὴ φύση ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ Θεό». Δηλαδή, ὄχι ὅμοιον μὲ τὸν Πατέρα, μὰ ὁ αὐτὸς ὡς πρὸς τὴν φύση. Θεὸς ὁ Πατέρας, Θεὸς καὶ ὁ Χριστός. Ἡ αὐτὴ θεϊκὴ φύση

στον Πατέρα. ή αυτή θεϊκή φύση και στον Υίο, τον Χριστό. Γι' αυτό αποκαλούμε τον Χριστό όμοούσιο με τον Πατέρα, όπως άλλωστε διατυπώνεται και στο Σύμβολο της πίστεώς μας.

Ο Χριστός δέ, αποκαλύπτοντας τον έαυτόν Του στους καλοπροαίρετους και άδολους ανθρώπους, τονίζει το γεγονός πως μιὰ γνήσια, άπλή και άληθινή ύπαρξη, μπορεί να μεταβληθει σε δοχέα της χάριτός Του.

Να αισθανθει τον συγκλονισμό πως ό Χριστός τον αποδέχεται και συνομιλει μαζί του. Και βιώνοντας αυτόν τον συγκλονισμό και αισθανόμενος την παρουσία του Χριστού δίπλα του, ανακράζει με ιερό δέος, αλλά θερμή πίστη: «Ο Κύριός μου και ό Θεός μου».

Άγαπητοί άδελφοί, ή Ανάσταση του Χριστού είναι πια ένα ιστορικό γεγονός. Με μάρτυρες τους ίδιους τους Μαθητές, που βίωσαν επανειλημμένες φορές την παρουσία του Χριστού. Μίλησαν μαζί Του· περπάτησαν δίπλα-δίπλα· έφαγαν Πήραν τέλος ως δώρο την ειρήνη Του. Όπως και ό άπόστολος Θωμάς, που σήμερα ξαναθυμάμαστε την επιθυμία του να ιδει τον Χριστό. Να συνομιλήσει μαζί Του· να τον έγγίξει· να τον όμολογήσει. Και ό Χριστός του τα έδωσε όλα. Έτσι για να αισθανθει και πάλι όπως πρώτα Μαθητής και Άπόστολος του Ευαγγελίου Του.

Έμεις σήμερα ζοῦμε μέσα στην Αναστάσιμη περίοδο, λέμε και ψάλλουμε το «Χριστός Ανέστη». Γνωρίζουμε όμως πως αποτελούμε τους μάρτυρες και τους όμολογητές της Αναστάσεώς Του. Και καλούμαστε να βιώσουμε έτούτο το γεγονός ως έσωτερικό συγκλονισμό και ως όμολογία στο πρόσωπο του Χριστού. Με την πίστη πως Αυτός είναι ό Κύριός μας και ό Θεός μας.

Αρχιμανδρίτου Νικηφόρου Πασσᾶ